

מסורת הש"ס

(א) יבמות טז: כתובות ק.
קדושין מב. (ב) ג"א וברור.
(ג) (פר מן האל) ד' כתובות
ז: לעיל ל' נדרים ס.
(ד) (כתובות ז: לעיל ל' וכן
ס) נבוא' ל' מיתק טז. (ה) (ל'
כתובות ק-א) (ו) (וע"ע
תוס' כתובות ק. ד"ה בוררין
ומס' קדושין מב. ד"ה
ובררין ומס' כ"ב קו: ד"ה
ישמאל.) (ז) ס"א דרכ נחמן
ע"י רש"י.

הגהות הב"ח

(ב) גמ' קרי באורנייכו:
(ג) תוס' ד"ה יתומין וס'
לעונר דמתעלה חלקו:

מוסף רש"י

[illegible]

תוספות רי"ד

שמואל יתומים שבאו לחלוק
בנכסי אביהן בין בן מצעדיק
לזה שאמרושקו בדוריהן
חלק זה וזה נתקן ויכליל
למחות לרוב רבני דוידה אבי
אם גרילין אן יוכליל למחות
א"כ מה כ"י ב"ד
א"כ המזנה מה א"כ איתורא
ה"י המזנה חקף כ"י
ה"י המזנה א"כ איתורא
משום מה כ"י ב"ד
א"כ אפסקת קדושה גידול
בר עלאי שדר לה נישא
בריתתה וא"כ אפסקת
רקובתה ונחלה. ה"י
זונת הראה לה נישא לה
נחלה לה ואמר לה אן נישא
אמר לה אן נישא (ברא)
[אמר] אלה לנביא חתא
ברוך הנוכח והמטיב אבי
אמר ברוך הנוכח והמטיב
א"כ שילי נישא ורבא אמר
ברוך הנוכח והמטיב ונחלה
נישא בראי קפסלני בנכסי
נחא אמר קפסלני אבי
נחא גלוי נחא בנשא אבי
מילתא היא ורבא כ"י
נישא בנכסי מילתא היא
המכסל שיליתו חזק צירן
שיטבט פאם איה לבו
נחא למכסל א"כ הוציא פסל
אזוי כלום דרבתי שבכל
אין רבתי חילקל כל פסל
א"כ הוציא פסל וביטול
א"כ נחא נחא רבתי לה ה"י
נחא ורבא כ"י א"כ איתורא

השולח פרק רביעי גימין

אחד: ובוררין לכן. כל
מון כך יהיו החלקים שנים:
התם ממונא. והפקר צ"ד
גה כח צ"ד יפה לא אפקעו

(י) יתומין "שבאו לחלוק בנכסי אביהן בית
 דין מעמידין להן אפוטרופוס (יבובוררים להן
 חלק יפה הגדילו יכולין למחות ורב נחמן
 ידיה אמר יִהְיֶה דָּלוּל אֵין יִכְוֹלִין לִמְחוֹת דָּאם
 כִּי מֵה כֹּחַ בֵּית דִּין יִפֶּה הֵתָם מְמוֹנָא הִכָּא
 אִיסוּרָא גִידּוּל שֶׁר רַעֲיָלָא שְׁדֵר לֵהּ גִּישָׁא
 לְבִרְתָּהּ אֹזֵל שְׁלִיחָא אֲשַׁכְחָה דְּהוּהּ יִתְבָּה
 וְיוּלָה אִמֶּר לֵהּ הָא גִּישָׁךְ אִמְרָה לִיָּה וְיֵל
 וְהִשְׁתָּא (י) מִיָּהָא וְתָא לְמַחֵר אֹזֵל לְגִבְיָה וְא"ל
 פִּתַּח וְאִמֶּר בְּרוּךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב אֲבִי אִמֶּר
 בְּרוּךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב וְלֹא בָטֵל גִּישָׁא רַבָּא
 אִמֶּר בְּרוּךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב וּבָטֵל גִּישָׁא כִּמְאִי
 כִּמְפִלְגִי גִלּוּי דַּעְתָּא בְּגִישָׁא כִּמְפִלְגִי דִּרְבִּי
 סִבְרִי גִלּוּי דַּעְתָּא בְּגִישָׁא לֹא מִלְּתָא הָאִי
 וּרְבָא סִבְרִי גִלּוּי דַּעְתָּא בְּגִישָׁא מִלְּתָא הָאִי
 אִמֶּר רַבָּא מִנָּא אֲמִינָא לֵה דֶּרֶב שֶׁשֶׁת
 אֲשַׁקְלִיָּה גִישָׁא לְהֵהוּא גִבְרָא בַּעַל כְּרֹחִיהָ
 וְאִמֶּר לְהוּ לִסְהָדִי הִבִּי אִמֶּר לְכוּ רַב שֶׁשֶׁת
 לְבָטֵל גִּישָׁא וְאַצְרִיכִי רַב שֶׁשֶׁת גִּישָׁא אַחֲרִינָא
 וְאֲבִי אִמֶּר רַב שֶׁשֶׁת מְכַמֵּל גִּישָׁא דִּאֲנִישִׁי
 הוּא אֹזֵל בְּטִלָּה וְתָא דְקָאִמֶר לְהוּ הִכִּי מְשׁוּם
 דְּפִנּוּי וְאִמֶּר אֲבִי מִנָּא אֲמִינָא לֵה דֶּרֶב יִתְהוּדָה
 אֲשַׁקְלִיָּה גִישָׁא לְחִתְנִיָּה דִּר' יִרְמְיָה בִּירָא
 וּבְטִלָּה תִנָּא אֲשַׁקְלִיָּה וּבְטִלָּה הִדֵּר תִנָּא
 וְאַשְׁקְלִיָּה עַל כְּרֹחִיהָ וְאִמֶּר לְהוּ לִסְהָדִי
 אוֹתִיבּוּ קִרִי (י) כְּאוֹנִיבּוּ וְכִתּוּבוּ לִיָּה וְאִי
 סִלְקָא דַּעְתָּךְ גִּלּוּי דַּעְתָּא בְּגִישָׁא מִלְּתָא הָאִי
 אִי חֻזּוּ לִיָּה דָּאִי דְרִישׁ בְּתוֹרִיָּהּ וְרַבָּא הָאִי
 דְקָא דְרִישׁ בְּתוֹרִיָּהּ דָּאִמֶּר לְהוּ אֲשׁוּר הִבּוּ
 לֵה הִיָּיָא כִּי הִיכָא דְמִשְׁלֵם צִעְרָא דִּהֵהוּא
 גִבְרָא (י) וְאִמֶּר אֲבִי מִנָּא אֲמִינָא לֵה דִּהֵהוּא
 דָּאִמֶּר לְהוּ אִי לֹא אֲתִינָא עַד תִּלְתִּין יוֹמִין
 לִיָּהּוּ גִישָׁא אַתָּא וּפְסָקִיהָ מִבְּרָא אִמֶּר לְהוּ
 חֻזּוּ דָּאֲתָאִי חֻזּוּ דָּאֲתָאִי וְאִמֶּר שְׁמוּאֵל לֹא
 שְׁמִיָּה מִתִּיָּא וְרַבָּא אִמֶּר הֵתָם לְבָטֵלוּי גִישָׁא
 כְּעִי הֵתָם לְקוּיָּם נִתְנָהִי קָא כְּעִי וְהָא לֹא
 אִיקִיָּים נִתְנָהִי הֵהוּא דָּאִמֶּר לְהוּ אִי לֹא
 אִי כִי מִטּוֹ תִלְתִּין יוֹמִין אִמֶּר לְהוּ הָא מִטְּרַחְנָא
 א (י) אִין אֹנוּם בְּגִישִׁין אִי מְשׁוּם גִלּוּי דַּעְתָּא
 הֵהוּא דָּאִמֶּר לְהוּ אִי לֹא נִסְיַבְנָא דְרִישׁ יִרְחָא
 ש יִרְחָא דָּאִמֶּר לְהוּ אִי אֹנוּם דְרִישׁ יִרְחָא
 אִי מְשׁוּם אֹנוּם אִין אֹנוּם בְּגִישִׁין אִי מְשׁוּם
 וְרַבָּא וְהִלְכְתָּא כִנְחָמִן וְהִלְכְתָּא כִנְחָמִן
 וְהִלְכְתָּא

לד.

וומר ר"ת דוקא שיהא רואים אל
 רואה לא והיאם שלא אלו שיהא
 יב ר"י דחשקין דהא דרש פרק
 ושלוקת הארץ שחיי שם כמה וינקי
 ודמים ומהיו אין ראה גמורה מש
 ואלו לגמרי דממי לה שלוקת הארץ
 ויהא על פי הדבור ויו שם אורם
 ותומים [משום ה"ב] הדביל ארץ
 וכולין למחות ובפרק אלמנה ביבמות
 דף כ"ז: דלמך (כונה) זכרים יאלו
 ו"ע דשחא ימאח עובר זכר טעדיק
 וקמחא דררז תחמן נמי אין ראה
 והיאם שאני דאע"פ שלא אר כי
 וסם האחד עבדן לה קמחא לפי
 ויהא חקנא קם לעובר וי ומחלה
 ונקי שם כמה שאלו עדים של
 אלו בתרומה שלא ימחו עדים:
 דרש:

בית דין מעמידן להם אפטרופוס

ובוררים להם בו' אר"ם וכן
 דבורים להם ב"ד דלרץ שומת
 ואפטרופוס ממדיין להן לשמור
 וכל אחד חלקו בפני עמו דע
 ונתתה היה שומר הכל ביחד ובוררין
 גורל דלון טרימוחין הטיל
 ורולתו ואפילו בגורל שין לבדור
 וכן יפה בגון אם יש שלש שדות
 שיעור שיעול כל אחד ואחד שדה אחת
 והיה חלקן בצמ אחת ממה שחלקון
 שדה לג' חלקין וכמה ענייני
 ירירות הם זו בחלונות וסולמות
 דברך ודוקא בדבר שאין שייך בו גוד
 או איגוד חלקין ומדקדק ר"ם דאי
 חלקין אפילו דבר ששייך בו גוד או
 איגוד אחאי דחיק בריש האיש מקדש
 קידושין דף מ: (1) יולין למחות
 ורשות היה ליה למימר דיכולין למחות
 וגוד או איגוד והא דלא קאמר יולין
 למחות משום דלא פסחית דמכרן
 קיים משום דלא קאמחר שיאמר
 שמואל אם הגדילי יולין למחות בשביל
 דפסחית משום דמורה שמואל
 ש ליפות בכך כח ב"ד דהו' כמאן
 ילל טעו כלל אע"י שיוולין למחות
 ויראות בזה אין ליפות כח ב"ד
 ואין זה תלוי בשומא וכ"ס דאם נפרש
 ומכרן קיים ומחירי האונאה דאמי
 פסיר ומיהו ש' לדמות דהדא מינייהו
 דקט ומההוא דימות דפרק אלתנה
 (10) דמשמע שששים
 וקנה לכל העצדים שיאלנו בתרומה
 ונתחנן לבנין כל העצדים וחלק
 ונמים לעובר כנגדו אין להוציא
 וחלקין אפילו בדבר ששייך בו גוד
 או איגוד כגון העצדים דשאי התם
 מחלק חלק העובר כד' צמה
 אלא חלקהי שולד ועוד (ה"ם)
 ושופק הנה לחלק שלש דעת חביו
 (11) דף ק:) אלא מעשה הני שי חלתה
 ויירי שהלוקם שבקדקע קיימת אינא
 נת חלקותם אבל מ"ם חוזר ומתקין גורל
 דף ק. ופעה כר"ב' כהנא דלמחות
 הלכה בשמיהו הוא דלמחות בין
 א דרבי אפי' בממונה דטעו דהא רבי
 נחמנא אדרב נחמנא היה יכול להקשות
 ד נחמן דאדרב וי"ל דהכא מחלק בין
 לתלמה (דף ק.) פריך א"ר נחמן דפסיק
 דלא טעו ורבי דאי' כשחזר בו מההיא
 דפסחית כהנאים: וא' משום דאי'
 נחמנא קא צעי ולא פליג רבא הכא:
 וכל

עין משפט
גר מצוה

י"א ב מ"י מ"י מהל' נחלם
הליד סמג עשין לו טוש"ע
חורמ ס' רפט סעי' א'
י"ב ג ד מ"י מ"י מהל'
גירושין הל' זה סמג
עשין נ טוש"ע אה"ע ס'
קמח סעי' סג'
י"ג ה מ"י מ"י ס"ט מהל'
גירושין הל' סמג שס
טוש"ע אה"ע ס' קמח סעי'
א'

תוספות רי"ד (דפ)

[illegible]

איכא גלויי דעתא כאילו גילה בפיו דמי אמר דבא

דברים שכלב אינן דברים היכא ד

כלום ורבה סבר אע"ג דק"ל